

Bodor Gyula †

Bodor Gyula nyugalmazott miniszteri tanácsos szemé-lyében folyó évi október hó 12-én a magyar erdészetnek egyik igen érdemes munkása dőlt ki soraink közül, aki csak mint állami tisztviselő volt nyugalomban, a valóságban azonban fiatalokat is megszégyenítő lelkesedéssel és munkabírással működött mindvégig szakunk érdekében. Ritkán akadtam olyan kartrásra, aki minden körülmények között és mindig annyira „erdész“ lett volna, mint ő. Gondolata szüntelenül az erdő körül forgott s beszédéből valósággal kiáradt az a szeretet, amely lelkét az erdő iránt áthatotta. Ilyenkor arca kiderült, szeme felvillant; látszott rajta, hogy amit mond, azt szinte érzi is.

Össze volt forrva az erdővel már születésénél fogva: Erdély fia volt. A háromszékmegyei Gelencén született 1862 december 5-én. Középiskoláit Nagyenyed híres reformátuskollégiumában tiszta jeles érettségivel végezte. Selmecbányán az 1882—1885. években volt hallgató 100%-os indexszel, jeles oklevelét pedig 1887 őszén szerezte meg.

Az akadémia elvégzése után 1885 decemberében állami szolgálatba lépett az ungvári m. kir. főerdőhivatalnál. 1889 februárjától októberéig a lippai m. kir. főerdőhivatalnál volt, utána pedig előbb a Beszterce-Naszód megyei kormánybiztoságnál, majd a besztercei m. kir. erdőigazgatóságnál, ahonnan 1896 augusztusában a földművelésügyi minisztériumba szőlítették be. Minisztériumi szolgálatának ideje alatt 1900-tól 1910-ig meg volt bízva a Fiume város tulajdonát tevő erdők és kopár területeknek és a fiumei állami csemetekertnek a kezelésével is. 1910 májusában áthelyezték Csíkszeredára, ahol a m. kir. állami erdőhivatal főnöke volt. Itt a földművelésügyi miniszter megbízásából tanította az erdészetet a m. kir. földművesiskolában s mint a közigazgatási bizottságnak is tagja, részt vett a közélet mozgalmaiban is.

Az idegen megszállás Erdély szülőttét 1918 nyarán Debrecenbe vetette, ahol először az akkor állami kezelésbe vett Debrecen városi erdőkre nézve felállított m. kir. állami erdőhivatal szervező munkálatait végezte el, majd utóbbinak főnöke lett 1922. évi május végével történt nyugdíjazásáig.

Itt az 1919—20.-i tanévtől egész elhunytáig a m. kir. gazdasági akadémián előadó tanára volt az „Erdészettan“-nak. Az előadás vezérfonalául, a hallgatók kézikönyve gyanánt és mezőgazdák használatára megírta „Gazdasági Fatermesztés“ című könyvét.

Nyugalomba vonulása után elvállalta Debrecen város ingatlan leltárának az összeállítását, amelyet nagy gonddal és teljes megelégedésre a közelmúltban be is fejezett.

Közbecsülésben álló, tevékeny tagja volt Debrecen polgári társadalmának is. Alelnöke volt az itteni Székely Társaságnak, dísztagja a Sz. E. F. H.-nak, presbitere a református egyháznak, erdészeti szaktanácsadója a Tiszántúli Mezőgazdasági Kamarának.

1920-tól tagja volt az erdészeti államvizsgáló bizottságnak.

Az Országos Erdészeti Egyesületnél 1906-tól három évig a számadásvizsgáló bizottságnak, később az igazgató választmánynak lett és volt tagja.

Bárhova állt és bármit is vállalt, a helyet és a munkakört igyekezett teljes odaadással betölteni. Egyéniségével és munkálkodásával nemcsak saját személyének, de szakunknak is elismerést és megbecsülést szerzett.

Temetése október 14.-én nagy részvéttel történt. Egyesületünk koszorút helyezett ravatalára, kartársai nevében e sorok írója mondott búcsúztatót.

Nyugodjék békességben!

Béky Albert.

K Ü L Ö N F É L É K

Halálozás. *Kolozs József* ny. m. kir. főerdőtanácsos, az OEE rendes tagja, 58 éves korában Budapesten elhunyt. A megboldogult közszeretetlen álló tagja volt erdészettársadalmunknak.

Fröhlich Árpád hercegi uradalmi erdőmérnök, az OEE rendes tagja, 31 éves korában rövid szenvedés után *Budapesten* váratlanul elhunyt.

Korai elmúlása mély részvétet váltott ki kartársaink körében.

Nyugodjanak békében.